

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 73/06-9

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 29. marca 2006 predbežne prerokoval sťažnosť spoločnosti B., spol. s r.o., B., zastúpenej advokátom JUDr. J. U., P., vo veci porušenia jej práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Trenčín v konaní o námietkách proti upovedomeniu o začatí exekúcie vedenom pod sp. zn. NM-12 Er 232/2004, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť B., spol. s r. o., o d m i e t a ako podanú oneskorene.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 6. marca 2006 doručená sťažnosť spoločnosti B., spol. s r. o., B. (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpenej advokátom JUDr. J. U., P., v ktorej sťažovateľ namieta postup a nečinnosť Okresného súdu Trenčín (ďalej len „okresný súd“) v konaní o námietkách proti upovedomeniu o začatí exekúcie vedenom pod sp. zn. NM–12 Er 232/2004 a uvádza, že došlo k porušeniu práv sťažovateľa na včasné prerokovanie a rozhodnutie vo veci bez zbytočných prietahov podľa

článku 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „Dohovor“).

Zo sťažnosti a priložených príloh vyplýva, že sťažovateľ podal 20. septembra 2004 návrh na vykonanie exekúcie, ktorým sa domáha núteného výkonu zmenkového platobného rozkazu vydaného Krajským súdom v Trenčíne č. k. 15 Zm 4/2004-20 z 13. apríla 2004 proti povinnému v 1. rade P., spol. s r.o., B. (ďalej len „povinný v 1. rade“) a povinnému v 2. rade R. K., B. (ďalej len „povinný v 2. rade“). Súdny exekútor na základe poverenia vydaného okresným súdom 11. októbra 2004 vydal upovedomenie o začatí exekúcie 20. októbra 2004 sp. zn. EX 21/2004. V zákonom ustanovenej lehote povinní podali námietky proti exekúcii, ku ktorým sa oprávnený vyjadril listom z 1. decembra 2004.

Dňa 8. februára 2005 podal sťažovateľ prostredníctvom svojho právneho zástupcu okresnému súdu urgenciu, ktorou žiadal okresný súd o rozhodnutie vo veci námietok proti exekúcii. Predsedníčka okresného súdu listom z 15. marca 2005 oznámila sťažovateľovi, že žiadosť o rozhodnutie o námietkach bola okresnému súdu predložená 8. decembra 2004. Zároveň oznámila sťažovateľovi, že „*v oddelení Er pracoviska N. je veľké množstvo nevybavených vecí*“, ktoré prišli súdu skôr ako žiadosť sťažovateľa, priesťahy sú zavinené objektívnymi príčinami a bude sledovať ďalší postup v tejto veci v dvojmesačných intervaloch. Dňa 27. júla 2005 podal sťažovateľ okresnému súdu druhú urgenciu, ktorou opätovne žiadal okresný súd o rozhodnutie vo veci námietok proti exekúcii.

Súdny exekútor listom doručeným 9. septembra 2005 sťažovateľovi oznámil, že na povinného v 1. rade bol 16. augusta 2005 vyhlásený konkurz uznesením Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 1 K 68/05-28 a súčasne dal sťažovateľovi na vedomie, aby svoju pohľadávku prihlásil v šesťdesiatdňovej lehote od vyhlásenia konkurzu na krajskom súde k označenému konaniu, pretože exekučné konanie bolo vyhlásením konkurzu prerušené. Dňa 26. septembra 2005 okresný súd zamietol námietky povinného v 1. a 2. rade.

Sťažovateľ namieta, že okresný súd rozhodoval o námietkach povinných v čase, keď povinný v 1. rade bol už v konkurze a o námietkach povinných rozhodol po uplynutí lehoty viac ako deväť mesiacov od ich doručenia, a to napriek dvom urgenciám sťažovateľa.

Na základe týchto skutočností žiada sťažovateľ, aby ústavný súd vydal tento nález :

„I.

Okresný súd v Trenčíne svojím postupom v konaní vedenom pod sp. zn. NM 12 Er 232/2004 porušil základné právo spoločnosti B., spol. s r.o., so sídlom B., na prerokovanie jeho veci bez zbytočných prietahov podľa článku 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd,

II.

Spoločnosti B., spol. s r.o., so sídlom B., sa priznáva primerané finančné zadostučinenie ako náhrada nemajetkovej ujmy vyjadrenej v peniazoch v čiastke 250.000,- Sk (slovom : dvestopäťdesiat tisíc slovenských korún). Právnomu zástupcovi sťažovateľa sa priznáva náhrada trov právneho zastúpenia sťažovateľa v zmysle platnej právnej úpravy.“

II.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) sťažnosť predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti sťažovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní sťažnosti ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jej prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia sťažnosti vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, sťažnosti, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné sťažnosti alebo sťažnosti podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj sťažnosti podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj sťažnosť, ktorá je zjavne neopodstatnená.

Podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde sťažnosť možno podať v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu. Táto lehota sa pri opatrení alebo inom zásahu počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo o inom zásahu dozvedieť.

Sťažovateľ namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy v súvislosti s konaním o jeho námietkach proti exekúcii z 22. novembra 2004, o ktorých okresný súd rozhodol 26. septembra 2005 tak, že ich zamietol. Sťažnosť na zbytočné prieťahy v konaní o námietkach proti upovedomeniu o začatí exekúcie bola doručená ústavnému súdu 6. marca 2006, t. j. po uplynutí viac ako dvoch mesiacov ustanovených na podanie sťažnosti ústavnému súdu podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde, pretože zo samotnej sťažnosti sťažovateľa vyplynulo, že okresný súd o námietkach povinného v 1. a 2. rade rozhodol 26. septembra 2005 (uznesenie doručené 28. septembra 2005). V nadväznosti na toto riešenie ústavný súd odmietol sťažnosť sťažovateľa podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde ako podanú oneskorene.

Po odmietnutí sťažnosti sťažovateľa už bolo bez právneho významu, aby sa ústavný súd zaoberal návrhom sťažovateľa na priznanie primeraného finančného zadost'učinenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 29. marca 2006